

[Forsvarsministeren]

pitulere det, jeg allerede har sagt én gang tidligere.

Hr. Albrechtsen kom med en lang række forskellige synspunkter. Jeg kunne forstå på hr. Albrechtsen, at de sovjetiske systemer nu også skulle under luppen. Jeg er da spændt på at se hr. Albrechtsens initiativer i den retning, og hvad de måtte føre til. Men til det mere konkrete om Harpoonerne og sikkerhedsforanstaltninger i den forbindelse skal jeg bare pege på, at tænd- og kontrolkablerne til alle danske Harpoonmissiler på selve dagen for uheldet blev fjernet. Med udgangen af 1982 var der i alle Harpoonenheder etableret et såkaldt mavebælte hen over stikdåsen til tændkablet. Bæltet er aflåst og forhindrer utilsigtet eller uagtsom montering af tændkablet. Der er også sket en opdatering af Harpoonmanualerne, som indskærper bl.a. nødvendigheden af en striks overholdelse af afprøvningsprocedurerne, og der er iværksat en gennemgang af Harpoonmanualerne med henblik på en vurdering af procedurerne for prøver og for fejlfinding.

Jeg mener kort sagt, at der fra forsvarets og naturligvis også fra ministeriets side i samarbejde er taget de nødvendige skridt i denne her sag, og jeg føler mig helt tryk ved situationen.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Forsvarsministeren åler hr. Albrechtsen for, at han tager for små skridt i retning af nedrustning. Forsvarsministerens skridt er i hvert fald ikke små i det udspil til ny forsvarsordning, som vi har set i dag. Der er et forlig, som fastlåser den danske oprustning i 5 år. De 180 mill. kr., som man har sparet i år, skal forsaret have igen næste år sammen med yderligere 150 mill. kr. I de sidste 2 af de 5 år skal forsaret have 200 mill. kr. ud over de 180 mill. kr. Vi skal have flere våben, vi skal have flere soldater, og vi skal have længere tjenestetid. Jo, ministerens skridt er sandelig store, men det er godt nok i den gale retning.

Pelle Voigt (SF):

Når jeg har brugt store ord og kaldt fremgangsmåden i denne sag en skandale, hænger det sammen med, at jeg synes, det er meget vanskeligt at opfatte det, der er sket her, som

andet end et forsøg på at finde en syndebug for at skjule nogle tekniske fejl og for at beskytte nogle væsentlige økonomiske interesser.

Jeg synes, at forsvarsministerens tilsyneladende rimelige og pæne argument om, at så længe retten sidder, taler man ikke, fortjener en kommentar. Er det, man er i gang med nu, ikke ganske enkelt at se, om det lykkes, at se, om syndebugken er nok, om syndebugken bliver dømt, og hvis han bliver det, nå ja, så falder alle de andre småproblemer på plads? Derefter vil jeg gerne se hr. Knud Damgaards sag mod McDonnell-Douglas, for jeg tror aldrig nogen sinde der sker mere. Bliver sagen ikke netop politisk på denne måde?

En anden ting vil jeg gerne bede om forsvarsministerens kommentar til. Nu fremgår det rent faktisk af rapporter fra den tyske marine – og så kan vi diskutere til dommedag, hvordan »dificiency« skal oversættes eller ikke oversættes – aldeles entydigt om Harpoonmissilet, at hvis man følger alle sikkerhedsregler strengt og opfører sig fuldstændig i overensstemmelse med bogen, så – og jeg citerer fra rapporten: »Ignition of a non-preselected missile has been confirmed« – altså: er antændelse af et ikke-forudvalgt missil blevet bekræftet, og det uden at man afviger fra prøveskridtene i manualen.

Jeg kan ikke forstå, uanset om der foregår en retssag et eller andet sted, at det ikke er et problem, der optager forsvarsministeren. Hvordan i himlens navn kan en retssag i byretten have betydning for, hvordan Harpoonsystemet fungerer teknisk, og forhindre ministeren i at oplyse, om ikke denne undersøgelse, som er lavet af den tyske marine, er i fuldstændig overensstemmelse med de undersøgelser, som også er lavet i Danmark?

Jeg skal endelig til sidst spørge ministeren, om det ikke også får ham til at tænke sagen noget om igen, når han ser, hvorledes manualerne til betjeningen af Harpoonmissilet nu på baggrund af Lumsåsulykken er blevet skrevet fuldstændigt om fra den første manual af 15. maj 1980 til den nye manual af 15. april 1983. Hele proceduren er jo blevet lagt om. Det må da indicere – og det må man da kunne udtale sig om uden at gribe ind i retsafgørelser af den ene eller den anden art – at der er et eller andet galt med systemet og med den hidtidige procedure.